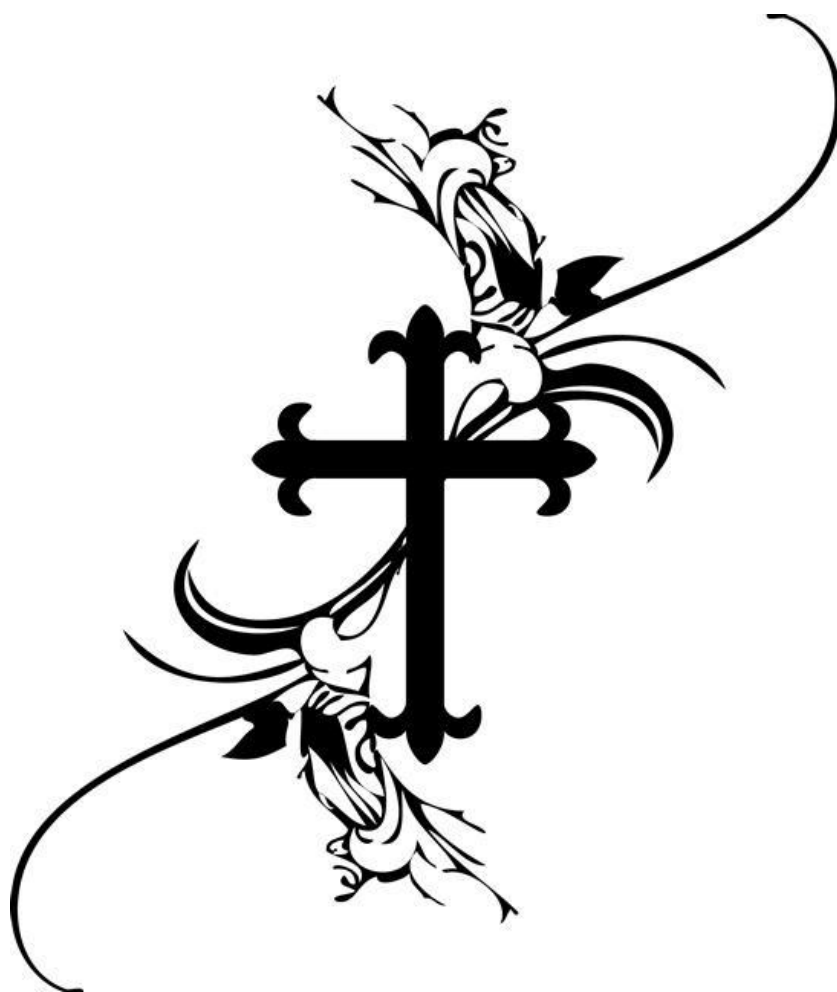

*Adoratie
Euharistică*

ADORATIE EUHARISTICĂ

29.03.2018 - tineri

CÂNTEC *Isuse tu ne-ai chemat*

† **În Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.**

Amin

Ghid. Iată-ne Doamne în fața ta pe noi tinerii din Iugani: pe cei pe care ne vezi mereu aici, pe unii care veneam o dată dar nu am mai fost de mult, pe câțiva veniți de departe, ca și pe cei care, poate, am nimerit aici din întâmplare. Ne prezentăm în fața ta așa cum ne-a găsit momentul. Poate că triști sau în formă, dărâmați, plictisiți, șovăielnici, sătui, ori, cine știe, revoltați. Nu vrem să îți spunem multe, dar vrem să facem în fața ta un exercițiu de sinceritate, să-ți punem niște întrebări, să ne punem niște întrebări și să încercăm să învățăm ceva din ceea ce s-a întâmplat cu ani în urmă în acea seară în Cenacol. Alături de sinceritatea noastră, mai îndrăznim încă să-l implorăm pe Duhul tău cel Sfânt care să sufle peste tot ce-i așezat, să tulbure tot ce-i stătut și să zdruncine tot ce-i obișnuit în noi.

Tatăl Nostru...

Pauză 1 minut....

CÂNTEC *Este timpul mântuirii....*

Tânăr 1:

S-a lăsat noaptea, Doamne.

Oare ești aici, în noaptea mea?

Lumina ta s-a stins și razele ei, aruncate asupra oamenilor și asupra lucrurilor, au dispărut.

Totul a devenit cenușiu, totul ni se pare întunecos ca și natura, când ceața deasă înghite soarele și se așterne încet pe pământ.

Totul devine un efort, totul devine greu, apăsător și molcom.

Dimineața, somnul mă toropește și îmi ascunde ziua care-mi stă în față.

Aș vrea să dispar, să mă mistui, și-mi doresc moartea: vreau să fiu dat uitării.

Aș vrea să plec departe.

Să fug.

Să alerg

Oriunde, numai să scap.

Dar de cine vreau să scap?

De tine, Doamne, de alții, de mine, nu știu.

Dar vreau să plec.

Să fug.

Mă clatin ca un bețiv,

Gonit proteste de forța obișnuinței.

Repet mereu aceleași gesturi, deși știu că totul e în zadar.

Merg, cu toate că știu că pașii nu duc nicăieri.

Vorbesc, dar cuvintele mele răsună înspăimântător de goale, căci știu că numai urechile trupului le vor primi și nu vor apuca să ajungă la înălțimea sufletelor.

Ideile mi se învârt în cap, până și gândul mă doare.

Cuvintele ies din matca lor și nu servesc la nimic.

Mă bâlbâi, roșesc și sunt ridicol.

Mi-e rușine; observă asta și alții.

Doamne, oare nu-mi pierd mințile?

Sau ești tu cel care dorește acest lucru?

Dar toate astea nu ar fi nimic dacă nu aş fi singur.

Sunt singur.

m-ai dus departe, Doamne, până acum te-am urmat cu încredere pentru că mergeai alături de mine.

Dar iată că în plin deşert, în bezna nopţii, deodată tu te faci nevăzut.

Te strig, dar tu nu-mi răspunzi.

Te caut îngrozit, dar nu te găsesc nicăieri.

Am renunţat la toate, am rămas singur.

Absenţa ta mă face să sufăr.

Doamne, e noapte.

Eşti aici, Doamne, în noaptea mea?

Unde eşti?

Mă mai iubeşti?

Nu te-ai plictisit încă de mine?

Doamne, răspunde-mi!

Răspunde-mi!

Michel Quoist, Iată-mă

Bucură-te Marie...

Pauză 1 minut....

CÂNTEC *Sufetul meu te doreşte*

Tânăr 2:

Era într-o duminică obișnuită, la liturghia tinerilor. Cald, toropeală, corul cânta agale. Liturghia a decurs normal. A venit momentul împărtășaniei și, acolo, tot normal, s-a format un șir abia vizibil cu ochiul liber la care s-au aliniat cei care se numesc bisericosi, ceilalți, tinerii normali, privindu-i cu compătimire. După liturghie, părintele s-a decis să mai rupă puțin monotonia și, discutând cu tinerii, a conceput o cateheză

ad hoc. I-a întrebat: „Voi credeți în Isus Cristos?” „Sigur”, i-au răspuns în cor. „În Isus Cristos, cel pe care-l cunoaștem din Noul Testament?” „Bineînțeles, altul nu există!”, s-au dovedit din nou experți tinerii. „Și unde este prezent acest Isus Cristos?” „În cer”, au zis unii. „Numai acolo?”, a insistat părintele. „Nu, mai e prezent și în Sfânta Împărtășanie”, au precizat alții. „Sunteți siguri că în Sfânta Împărtășanie e prezent Fiul lui Dumnezeu, la fel de Veșnic ca și Tatăl, care s-a coborât din cer și a pătimit ca noi să fim mântuiți?” „Da, suntem siguri”, l-au aprobat din nou cu toții. „Cum, chiar sunteți siguri că Dumnezeu, pe care-l caută atâția, la care se roagă atâția, despre care s-au scris așa de multe biblioteci, pe care l-au așteptat milenii întregi oamenii, la care s-au dus toți înaintașii noștri, Dumnezeul acesta poate fi găsit la noi în biserică?” „Noi așa zicem”. Atunci părintele a continuat: „Câți v-ați împărtășit astăzi?”

S-a lăsat tăcere, așa cum tăcere s-ar lăsa dacă s-ar repeta și la noi aceeași cateheză după fiecare liturghie de duminică.

Doamne Isuse, această tăcere ne spune mai multe lucruri despre noi înșine. Ne spune mai întâi cât de mult ne mințim pe noi înșine. Spunem cu toții că suntem însetați de Dumnezeu, că am vrea să te găsim, că am vrea să cunoaștem mai multe despre tine, că am vrea să aflăm adevărul despre tine, că am vrea experiențe spirituale. Și atunci ne punem întrebări, vorbim cu prietenii, venim la cateheze, ascultăm predici, ne rugăm în taină, mai citim poate și cărți, o facem pe-a deșteptii la ora de religie inventând întrebări încuietoare. Te căutăm în așa de multe feluri și în atât de multe locuri și ne plângem că e greu, că ești ciudat, că ești prea invizibil, că nu ne dai îndeajuns de multe semne, că ești doar în cer, iar noi pe pământ, când de fapt lucrurile sunt așa de simple. Ca să te găsim trebuie să facem un singur lucru: să venim în fața tabernacolului. Ca să te avem, trebuie să facem un singur lucru: să venim la împărtășanie. Pentru că tu aici ești, Doamne. Nu în cărți, nu în mințile oamenilor, nu în răspunsul unei întrebări, ci aici în Sfânta și Dumnezeiasca Euharistie. Și ori de câte ori ocolim acest loc, ori de câte ori ne încăpățânăm să căutăm

în altă parte, nu facem altceva decât să ne mințim pe noi înșine. Pentru că noi știm că tu ești aici. Știm prea bine ce înseamnă Sfânta Împărtășanie. Dar ne prefacem că nu am auzit.

Auzim adesea în jurul nostru: de ce trebuie să mergem la biserică, când Dumnezeu e pretutindeni. Mă pot ruga și acasă. Iată motivația pentru care un creștin matur și conștient vine cât poate de des la biserică. Vine pentru că el crede în Euharistie. Vine pentru că el știe că Isus Cristos nu e prezent în Euharistie nici la el acasă, nici pe stradă, nici pe munte ori mare, ci doar în biserică unde există un preot care să celebreze Euharistia.

Tatăl Nostru...

Pauză 1 minut....

CÂNTEC *Isuse blând....*

TÂNĂR 3

Trupul tău, Isuse bune,
Tu ne spui ca să-l mâncăm
Și ne-ndemni cu bunătate
Al tău sânge să-l gustăm.

Căci mâncare-i a ta carne
Și-al tău sânge băătură.
Cine-ndemnul ți-l ascultă,
E scăpat de orice ură.

Cine carnea ți-o mănâncă
Și-al tău sânge îl va bea
El rămâne întru tine
Și la el vei rămânea.

Fericire ca aceasta
 Nu se află pe pământ
 Numai îngerii și sfinții
 O posedă-n cerul sfânt.

Lectură biblică

Marcu 15,20-22

Iar după ce-și bătură joc de el, îl dezbrăcară de purpură, îl îmbrăcară cu hainele lui, și-l scoaseră afară să-l răstignească. Pe un trecător, un oarecare Simon din Cirene, tatăl lui Alexandru și al lui Rufus, care venea de la câmp, îl siliră să-i ducă crucea. Și îl duseră la locul Golgota, ceea ce înseamnă locul Căpățânei.

Câteva momente de tăcere....

REFLECȚIE

O Isuse, Simon din Cirene nu ți-a ieșit în cale nici din curiozitate, nici din răutate, dar nici din dragoste ca să te compătimească. El s-a întâlnit cu tine întâmplător. Își vedea de treburile lui zilnice. Tu însă l-ai chemat să sfințească această muncă prin purtarea crucii tale mântuitoare. Simon a primit cu sila crucea ta, dar prin ea tu i-ai dat harul să te cunoască și să te iubească. Cât de mare este, Doamne, bunătatea ta față de noi sărmanii păcătoși! Tu nu disprețuiești pe omul care are silă de cruce, dar îl conduci în mrejele iubirii tale și răsplătești cu iubirea ta pe cei care își fac silă pentru a face bine. De atâtea ori în viață, o Isuse, m-ai întărit cu dragostea ta, ai voit să-mi pui pe umeri crucea, dar eu poate am refuzat-o. Tu însă n-ai încetat de a-mi arăta dragostea ta nemărginită.

Îți mulțumesc din inimă și-ți cer iertare pentru răceala și nepăsarea mea față de atâtea ocazii de a face binele. Te rog pentru aceia care dezertează de la datoriile lor zilnice. Amin.

Tatăl nostru... Bucură-te, Marie... Slavă Tatălui...

TÂNĂR 4

RUGĂCIUNEA UNUI SUFERIND

² Doamne, ascultă rugăciunea mea
și strigarea mea să ajungă la tine!

³ Nu-ți întoarce fața de la mine în ziua strâmtorării mele;
pleacă-ți urechea spre mine în ziua în care te chem,
grăbește-te să-mi răspunzi!

⁴ Căci zilele mele s-au spulberat ca fumul
și oasele mele ard ca jarul.

⁵ Inima mea a fost lovită și se usucă precum iarba,
încât uit să-mi mănânc și pâinea.

⁶ Din cauza geamătului [continuu],
mi s-a lipit pielea de oase.

⁷ M-am asemănat cu bufnița din pustiu,
m-am făcut asemenea cucuvelei din ruine.

⁸ Stau de veghe
și sunt ca pasărea singuratică pe acoperiș;

⁹ ziua întreagă mă insultă dușmanii;
cei care mă laudau jură împotriva mea.

¹⁰ Mă hrănesc cu cenușă în loc de pâine
și cu lacrimi mi-am amestecat băutura,

¹¹ din pricina mâniei și a furiei tale;
fiindcă, după ce m-ai înălțat, m-ai doborât.

¹² Zilele mele sunt ca umbra care trece
și eu m-am uscat ca iarba.

¹³ Tu, Doamne, rămâi în veci
și amintirea ta [dăinuie] din generație în generație.

¹⁴ Tu te vei ridica și te vei îndura de Sión,
căci este timpul [să-ți arăți] îndurarea,
întrucât a venit timpul potrivit.

¹⁵ Iată, servitorii tăi îndrăgesc pietrele lui
și le este milă de ruinele sale!

¹⁶ Toate popoarele se vor teme de numele Domnului
și toți regii pământului, de gloria sa,

¹⁷ pentru că Domnul a reconstruit Siónul
și s-a arătat în gloria lui.

¹⁸ El ia aminte la rugăciunea celor lipsiți
și nu disprețuiește rugăciunea lor.

¹⁹ Aceasta să se scrie pentru generațiile următoare
și poporul care se va naște îl va lăuda pe Domnul;

²⁰ pentru că el a privit din înălțimi, din sanctuarul său;
Domnul s-a uitat din cer asupra pământului,

²¹ ca să asculte suspinul celor închiși
și pentru a-i elibera pe cei condamnați la moarte.

²² Pentru ca numele Domnului să fie vestit în Sión
și lauda lui, în Ierusalím

²³ când se vor aduna împreună popoarele
și domniile ca să-i slujească Domnului.

²⁴ Mi-a vlăguit pe cale puterea, mi-a scurtat [numărul] zilelor.
Am zis: Dumnezeul meu,

²⁵ nu mă lua la jumătatea zilelor mele;
anii tăi sunt din generație în generație!

²⁶ De la început ai întemeiat pământul
și cerurile sunt lucrarea mâinilor tale.

²⁷ Ele vor pieri, dar tu rămâi

și toate se vor învechi ca un veșmânt
și le vei schimba ca pe o haină.

²⁸ Dar tu ești același
și anii tăi nu se sfârșesc.

²⁹ Fiii slujitorilor tăi vor avea o locuință
și descendența lor va rămâne în siguranță în fața ta.

Rugăciune

O Isuse, eu te cred aici de față în preasfântul Sacrament al altarului. Te iubesc din toată inima și doresc să vii în sărmanul meu suflet, umilit și plin de căință. Știu că sunt nevrednic de un asemenea favor, dar mă încred în bunătatea ta. Dragostea ta față de suflete te va aduce și în inima mea, pentru ca să rămâi în mine și eu în tine. Maică preasfântă, dă-mi inima ta neprihănită, pentru a-l găzdui pe oaspetele meu divin.

Te îmbrățișez, iubitul meu Mântuitor, și mă dăruiesc cu totul ție. Dă-mi numai dragostea ta și fă-mă statornic, pentru ca niciodată să nu te părăsesc, ci să împlinesc întotdeauna voința ta.

Doamne Isuse, tu te rogi în continuu pe altarele noastre, iar oamenii nici nu vin măcar să se unească cu tine. Atrage sufletele noastre spre tine, ca să ne rugăm cu tine, prin tine și în tine, care viețuiești și domnești în vecii vecilor. Amin.

Tatăl Nostru...

Pauză 1 minut....

CÂNTEC *A bătut la ușa ta...*

TÂNĂR 5

Pe copiii mici îi învățăm tot timpul să spună „Mulțumesc”, de fiecare dată când primesc ceva în dar. În bucuria noii posesii ei uită adesea de la cine au primit cadoul. Gândindu-se la ceea ce au primit și la ceea ce li s-a oferit, ei îl uită pe cel care le-a dăruit acel „ceva”. Cu timpul și cu multă răbdare copiii învață să se gândească și la acela care a fost atât de bun și generos cu ei. Ei au nevoie de timp pentru a învăța cui să spună un „Mulțumesc”.

Uneori ne comportăm precum copiii. Ne bucurăm de tot ceea ce avem. Ne bucurăm că avem o viață minunată, o familie, un prieten, școală, biserică, preoți, programe cu care să ne umplem timpul și așa mai departe. Ne bucurăm când avem o familie cât de cât normală, un loc de muncă. Suntem mulțumiți și fericiți, când ne putem permite să trăim bine, când suntem sănătoși. Și peste toate îl uităm foarte des pe cel, care face posibil să ne bucurăm de atâtea și atâtea lucruri, relații, persoane, experiențe... Îl uităm exact pe cel care își ține întotdeauna mâna deasupra noastră și veghează cu grijă asupra noastră. Uităm să-i spunem „Mulțumesc” și să ne îndreptăm privirea spre Dumnezeu, mulțumindu-i pentru tot ceea ce suntem și avem.

Noi tinerii din această parohie ne-am adunat astăzi, în Joia Sfântă, în această biserică, pentru a-i mulțumi lui Dumnezeu. El este întotdeauna aproape de noi, este prezent cu noi în Sfântul Sacrament. El este aproape de toți oamenii, când sunt nevoiți să îndure suferință și să își poarte crucea. Căci a trecut el însuși înaintea noastră prin suferință și cruce. Doamne, te rugăm: fii tuturor tinerilor ajutorul puternic și puterea încurajatoare de care au nevoie astăzi. În mod deosebit, arată-te aproape celor care o duc greu, din diverse motive și greutăți. Dăruiește-le curaj și încredere, nu permite să își piardă vreodată speranța. Ia-i tu pe brațe și condu-i afară din suferința lor și din toate temerile în care s-au împotmolit.

Dumnezeul nostru este un Dumnezeu al oamenilor. El nu domnește în înălțimi, fără să se sinchisească de problemele vieții noastre. El ne iubește și îi este dor de noi. De aceea este prezent aici, în mijlocul lumii noastre. El trăiește aici, în Preasfântul Sacrament, pe care-l adorăm acum. El a ales pâinea ca formă a prezenței sale, pentru a deveni astfel parte a existenței noastre, părticică din viața noastră. Da, în felul acesta, primindu-l în Sfânta Împărtășanie, el devine chiar o parte din noi.

Bunule Dumnezeu, ocupă-ți locul în viața noastră. Pătrunde și cucerește gândurile, cuvintele și faptele noastre. Rămâi întotdeauna înaintea ochilor noștri, în toate coborâșurile și urcușurile cotidianului nostru. Nu permite să te pierdem din priviri, mai ales din privirile inimii noastre. Nu ne părăsi niciodată. Doamne, pe când erai pironit pe cruce, tu ne-ai dat-o pe Maria ca și mamă. Ea este darul tău către noi. Și prin Maria tu ne ești și astăzi nouă, tuturor oamenilor, aproape. De ea putem să ne apropiem ca un copil de mama sa.

În Maria iubirea ta față de oameni a căpătat un chip, care nouă ne este foarte cunoscut: chipul unei mame. Cât timp o avem înaintea ochilor noștri, credința noastră nu poate deveni indiferentă. Atunci credința noastră nu mai devine doar o chestiune de rațiune, ci o chestiune care privește inima. Vrem să ne rugăm. Bunule Dumnezeu, tu ești de față în iubire. Tu ne asculți cu răbdare, tu ne privești plin de dragoste. Ție ți-am încredințat toate grijile și problemele noastre, credința, iubirea și speranța noastră. Întărește-ne cu harul tău și rămâi cu noi în aspirația noastră spre tine.

Bucură-te Marie...

Pauză 1 minut....

CÂNTEC Când pe cruce pus....

RUGĂCIUNEA CREDINCIOȘILOR

G.: Conștienți de multele greșeli care ne apasă sufletul și de neputința noastră în a duce la îndeplinire tot ceea ce ne propunem, să-i cerem ajutorul Mântuitorului, rugându-l cu încredere:

TÂNĂR 6

Înainte de toate, Doamne, te rugăm și noi împreună cu apostolii: „Mărește în noi credința”. Suntem atât de slabi încât la prima adiere ne pierdem și puțină credință pe care o avem. Dă-ne mai multă fermitate și siguranță și ajută-ne să rămânem mereu tari în încercările și dubiile care ne macină sufletul. **R.**

R. Ajută-ne Doamne

Implorăm, de asemenea, de la bunătatea ta tăria de a ne putea mărturisi întotdeauna și în orice loc credința noastră. Știi prea bine că lumea de azi nu ne ajută deloc în această privință și că ne e foarte greu s-o facem fără a deveni ridicoli în ochii multora. Fă să nu ne fie niciodată rușine că suntem creștini, să nu ne sfiim în a ne declara prietenii tăi și dă-ne curajul ca în urma întâlnirii cu tine, să le putem spune tuturor: „Dumnezeu există, eu l-am întâlnit”. **R.**

Nu-ți cerem, Doamne, o credință comodă. Nu vrem să ne ascundem în spatele faptelor noastre de credință și să credem că astfel suntem niște eroi și creștini adevărați. Suntem tineri și ne dorim mai mult. Dorim să fim o flacără care arde de iubirea ta, iar dacă asta presupune jertfă și renunțare, suntem gata să le acceptăm. Ajută-ne să descoperim întotdeauna care este planul tău cu noi și dă-ne puterea de a-l urma. **R.**

Te mai rugăm, Doamne, și pentru toți aceia care sunt în îndoială sau indiferență și nu au curajul sau nu vor să te lase să intri în viața lor. Știm că astăzi sunt din ce în ce mai mulți tineri care te alungă, te uită sau pur și simplu te ignoră, crezând că viața e posibilă și chiar mai frumoasă fără tine. Ai milă și de aceștia, și dacă ei nu vor să te caute, vino tu în întâmpinarea lor și transformă-le inima. **R.**

G. Am încercat, Doamne, la această adorație să înțelegem că de multe ori credința noastră e o minciună. Ne lăudăm că suntem creștini, dar nu deschidem Biblia cu anii să te cunoaștem mai bine. Venim săptămânal în fața ta, dar habar nu avem cine este cel care se ascunde în spatele ușii tabernacolului. Mărturisim cu voce care “Cred în Dumnezeu”, dar lucrul acesta nu schimbă cu nimic viața noastră. Mai grav e însă altceva. Că dacă noi, tinerii, nu mai ținem aprinsă flacăra credinței în lume, lumea se autodistruge. În mod simbolic, aprindem acum unii de la alții o lumânare, luându-ne angajamentul ca începând din această seară să fim ceva mai atenți cu tine și rugându-ne așa cum ne-ai învățat tu însuși:

Tatăl Nostru...

Pauză 1 minut....

TÂNĂR 7

O, Doamne Isuse, cred și prin harul tău voiesc să cred totdeauna și să mărturisesc, știind că e adevărat și că va fi adevărat până la sfârșitul lumii, că nimic mareț nu se face în viață fără suferință, fără umilință și că toate lucrurile sunt posibile prin aceste mijloace. Eu cred, o, Dumnezeul meu, că sărăcia valorează mai mult decât bogăția, durerea, mai mult decât plăcerea, obscuritatea și respingerea mai mult decât renumele, disprețul mai mult decât onorurile.

Domnul meu, eu nu-ți cer să-mi trimiți asemenea probe, căci nu știu dacă le voi putea suporta. Dar cel puțin, o, Doamne, chiar când voi fi în prosperitate sau într-o situație neprielnică, voiesc să cred ceea ce spun. Nu doresc să îmi pun speranța în bogății, în onoare, în putere și în reputație. Nu voiesc să îmi leg inima de succesul acestei lumi, nici de avantajele sale. Nu doresc plăcerile acestei vieți. Din contra, prin harul tău, doresc să stimez mult ceea ce e neglijat și respins, cinstirea săracilor, respectul față de cei care suferă; admir și venerez pe mărturisitorii și pe sfinții tăi și-mi aleg partea mea printre ei, în ciuda lumii.

În sfârșit, o scumpul meu Mântuitor, deși sunt atât de slab, încât nu pot să-ți cer suferința ca un dar și nici n-o pot suporta, totuși îți cer harul ca să mă ajuți să o primesc cu bucurie, atunci când înțelepciunea și bunătatea ta vor binevoi să mi-o trimită. Doresc să mă umilesc în toate bucuriile, să nu răspund cuvintelor înțepătoare decât prin tăcere și să fiu răbdător atunci când neplăcerea sau suferința se vor prelungi, din dragoste către tine și față de crucea ta, știind că în acest mod voi merita promisiunile vieții acesteia și ale celei viitoare.

Bucură-te Marie...

Pauză 1 minut....

Cântec. De ce Isuse

TÂNĂR 8

N-am întâlnit-o niciodată

Pentru că ne-am născut

În același an, în aceeași lună, în aceeași zi.

Am crescut împreună

Sub același cer, pe același pământ

Ne-a încălzit același soare

Și ne-a udat aceeași ploaie.

Cât am fost copii
Eram liberi unul față de altul.
Mă jucam cu ea când voiam.
Chiar dacă o loveam nu se supăra.
Niciodată n-a fost prea veselă.
Seara îi spuneam „Noapte bună”
Niciodată nu mi-a răspuns.

Am crescut amândoi mari
Și viața ne tot despărțea.
Era înaltă ca și mine.
De râs, râdea foarte rar
Câteodată râdea discret.

Ne întâlneam tot mai rar.
În fața ei mă înclinam discret.
Alteori îmi luam basca de pe cap.
Ne vedeam des la biserică.
La școală nu venea deloc.

M-a surprins faptul că atunci când s-a făcut mare
Când era cea mai frumoasă
Nu prea o lua nimeni în seamă.
Tinerii generației mele o ocolesc.
Și ea suferea enorm de mult.
A ajuns să nu mai vorbească deloc.

M-am apropiat de ea discret
Era ceva în ea care mă atrăgea

Și nu am putut ca să rezist.
În spatele aspectului său trist
Bănuiam ceva extraordinar.
Ce să spun? M-a sedus.

Am început să ne împrietenim.
N-am știut să-i spun pe nume.
N-am mai strâns-o la piept.
Bătând cărările vieții noastre
Ne împrietenisem.
Din când în când ne mai opream
Ne priveam în ochi
Ne contemplam unul pe celălalt
Și apoi porneam din nou la drum.

Nu știu ce iubeam la ea.
Frumoasă nu, deșteaptă nu
Văzând-o, alții se jenau
Ba mai mult, chiar o înjurau
Iar eu cu totul nebun și prost
Îi închinam tot ce aveam.

Ne-am cununit apoi.
Să vezi de-acuma trai
Trăiam modest din datorii
Ne mai certam din când în când
Eu mai țipam, așa sunt eu
Ea însă n-a scos un cuvânt
E prea umilă, cum s-o cert?

Nu prea sunt vrednic eu de Ea.

Să dăm divorț? Mai bine mor
 Eu i-am greșit atât de mult
 Cădeam adesea în genunchi
 Pentru a mă-npăca cu Ea
 Și Ea cu drag mă mângâia și mă ierta.

Ea nu a greșit niciodată
 Nu va cădea Ea în genunchi
 Nu-și va pleca fruntea cuiva
 Nu va trebui iertată niciodată de nimeni.
 Dar Ea va ierta pe mulți, asta știu.

Acum permiteți-mi să mă retrag
 m-așteaptă Ea și e târziu.
 O voi lua și săruta
 Am dreptul căi este a mea
 Ea este ... e ... Crucea mea!

Tatăl Nostru...

Pauză 1 minut....

CÂNTEC *Pe-a Golgotei culme....*

G. Ce înseamnă, Doamne, a fi creștin? A veni duminica la biserică? A face parte din Acțiunea catolică? Sau a cânta poate la cor? A face parte dintr-o comunitate? A purta un nume? A figura într-un registru? Cu ce îmi schimbă mie viața faptul că sunt creștin? Cu ce mă schimbă pe mine faptul că tu ești? Dacă tu n-ai fi, eu aș arăta altfel?

Cred că cea mai mare trădare de care dau dovadă azi oamenii nu e faptul că păcătuiesc, cum ne place să interpretăm mereu această scenă. Cred că

e trădarea față de mesajul creștin de care dăm dovadă în fiecare zi. Îndulcirea Evangheliei. Respectarea doar a ceea ce-mi place mie. Interpretarea a tot ceea ce a spus Cristos. Justificarea a tot ceea ce fac. Conștiința că nimic nu mai e grav. Mentalitatea că iadul nu există. Că Dumnezeu, dacă e iubire, nu are cum să pedepsească. Că tu ești un prieten bun, blând, îngăduitor, care toate le înghiți, care pleci capul la toate, care taci mereu. Că ceva e greșit dacă simt eu lucrul acesta, și nu atunci când îmi spune Biserica sau alții.

Dacă așa ai arăta tu și dacă asta ar însemna a fi creștin, îți spun cu sinceritate Doamne că mâine mi-aș lua bagajul și te-aș căuta în altă parte. Știu însă că mesajul tău pentru noi oamenii e mult mai profund și că idealul de om pe care l-ai propus e infinit superior decât caricatura pe care încearcă oamenii de azi să ne-o impună. Eu știu, Doamne, că adevăratul nostru Dumnezeu arată așa cum ne lasă Scripturile să-l înțelegem. Și dacă eu susțin că tu existi, dacă afirm că cred în tine, dacă mă numesc creștin, adică reprezint o comunitate, îl reprezint pe cel care mi-a dat numele, pe Cristos, atunci mă întreb:

- dacă tu existi și ne-ai spus că desfrânații și adulterii nu vor intra în împărăția cerurilor, atunci îmi pot permite să mai tratez iubirea cu așa mare ușurință și să afirm fără sfială că totul este permis?

- dacă tu existi și ne-ai spus să nu luăm în zadar numele tău și dacă știm că el în VT el putea fi pronunțat de un singur om, o singură dată și într-un singur lor de pe acest pământ, atât de sfânt era privit, oare nu ar trebui să mă înfiorez când te înjur direct și pun egal între numele tău și-un alt cuvânt de care-njură oamenii și care e atât de josnic încât nu aș putea vreodată să-l rostesc în fața ta?

- dacă tu mi-ai spus că mai ușor intră o ață într-un ac decât un bogat în împărăția ta, oare n-ar trebui să mă îngrijoreze goana oamenilor de a-și construi blocuri în loc de case, de a-i impresiona pe toți prin mașini luxoase și de a ne convinge pe toți că a avea bani e totul?

- dacă tu ești și ne-ai spus să ne iubim aproapele ca pe noi înșine, atunci mai putem trece nepăsători pe lângă acel om beat din șanț, pe lângă soțul care-și bate nevasta, pe lângă copilul desculț de vizavi, pe lângă bătrâna care a terminat de mult lemnele de foc spunând calm și senin, asemenea lui Cain cel ucigaș „dar ce, sunt eu păzitorul fratelui meu?”

Și încă n-am spus totul. Dacă tot ne place să ne numim creștini, atunci am fi gata în acest moment să ne dăm viața pentru tine? Atunci avem curajul să suportăm orice persecuție din cauza ta? Avem nebunia să vindem tot, dar tot, pentru a te putea urma? Suntem în stare ca în cinci minute să ne luăm sandalele și Biblia și să mergem la capătul lumii pentru a te face cunoscut? Suntem capabili să întoarcem și celălalt obraz atunci când suntem palmuiți? Suntem gata să-i binecuvântăm pe cei care ne blestemă? Să-i iubim pe cei care ne prigonesc?

Dacă răspunsul nostru e un nu hotărât la toate acestea, atunci nu am săvârșit cea mai mare trădare? Ce fel de creștinism trăiesc Doamne creștinii tăi? Tu ai murit pe cruce doar ca noi să reușim a ne stăpâni să nu furăm, să nu ne ucidem între noi și să venim duminica la Biserică? De mai consideri încă Doamne că merităm să ne mai numim creștini, atunci trezește-ne din amorțeala, prostia și autoamăgirea noastră. Iar dacă nu, dă-ne afară să nu mai facem de rușine Biserica ta, Evanghelia ta și Crucea pe care ai murit.

Tatăl Nostru...

Pauză 1 minut....

CÂNTEC *Frați creștini...*

TÂNĂR 9

Crucea lui Cristos, mântuirea noastră (Din Discursuri de s. Teodor Studitul, abate)

O, dar preaprețios al crucii! Ce strălucire apare privirii! Toată frumusețea și toată măreția. Copac frumos și plăcut la privit și la gust și nu imagine parțială a binelui și a răului ca acela din Eden. Este un copac care dă viața, nu moartea, luminează nu întunecă, deschide calea spre paradis, nu alungă din el. Pe acel lemn urcă Cristos, ca un rege pe carul său triumfal. Îl învinge pe diavol stăpânul morții și eliberează neamul omenesc de sclavia tiranului.

Pe acel lemn urcă Domnul, ca un luptător valoros. Este rănit în bătălie la mâini, la picioare și la coasta divină. Însă cu acel sânge vindecă vânățile noastre, adică natura noastră rănită de șarpele veninos.

Mai înainte am fost uciși de lemn, acum însă prin lemn recuperăm viața. Mai întâi am fost înșelați de lemn, acum însă cu lemnul îl alungăm pe șarpele viclean. Schimbări noi și extraordinare! În locul morții ne este dată viața, în locul stricăciunii nemurirea, în locul necinstei gloria.

De aceea, nu fără motiv exclamă sfântul apostol: În ce mă privește, departe de mine gândul de a mă lăuda cu altceva decât în crucea Domnului nostru Isus Cristos, prin care lumea este răstignită pentru mine, iar eu pentru lume. Acea înțelepciune înaltă care a înflorit din cruce a făcut zadarnică înțelepciunea mândră a lumii și nebunia sa arogantă. Bunurile de orice fel, care ne-au venit din cruce, au eliminat germenii ticăloșiei și răutății.

La începutul lumii, numai figurile și semnele premergătoare ale acestui lemn aduceau la cunoștință și indicau marile evenimente ale lumii. Într-adevăr, fii atent, oricine ai fi tu, care ai dorință mare de a cunoaște. Oare Noe nu a evitat pentru sine, pentru toți cei din familia sa și chiar pentru animale catastrofa potopului, decretată de Dumnezeu, în virtutea unui lemn mic?

Gândește-te la bastonul lui Moise. Oare nu a fost un simbol al crucii? A schimbat apa în sânge, a devorat șerpii fictivi ai vrăjitorilor, a lovit marea și a împărțit-o în două părți, apoi a readus apele mării la cursul lor

normal și i-a înecat pe dușmani, i-a salvat însă pe cei care erau poporul legitim.

Așa a fost și toiagul lui Aron, simbol al crurii, care a înflorit într-o singură zi și l-a revelat pe preotul legitim.

Și Abraham a prefigurat crucea atunci când l-a legat pe fiu pe grămada de lemne. Moartea a fost ucisă de cruce și Adam a fost readus la viață. Toți apostolii s-au preamărit cu crucea, fiecare martir a fost încoronat cu ea și fiecare sfânt a fost sfințit de ea. Prin cruce ne-am îmbrăcat în Cristos și ne-am despuat de omul cel vechi. Prin intermediul crucii noi, oi ale lui Cristos, am fost adunați într-un unic staul și suntem destinați pentru lăcașurile veșnice.

† În Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.

Amin

CÂNTEC FINAL *Imnul de la Barticești....*

